

Kapela prilikom blagoslova 13.10.1974.

Kapela danas, poslije 50. godina

Kapelu je blagoslovio 13.10.1974. pomoćni zagrebački biskup dr. Josip Salač i predvodio koncelebriranu Sv. Misu s više svećenika.

Prilikom blagoslova imenovani su i kumovi kapele. Kumovima je imenovana obitelj Goričanec. Posebna zahvalnost je iskazana fra Juraju Marcišu, rodnom iz Dunjkovca, na osobitoj novčanoj pomoći.

Građevinsku dozvolu, nacrt i ostale potrebne dokumente oko gradnje kapele pribavio je mještаниn Franjo Cimerman, koji je bio glavni inicijator gradnje kapele. Sagrađena je 1974. godine dobrovoljnim priložima i radom cijeloga sela Dunjkovec i posebnim zalaganjem obitelji Cimerman i Trnovčanec.

**OBILJEŽAVANJE 50. OBLJETNICE BLAGOSLOVA
KAPELE SVETOG JOSIPA RADNIKA U DUNJKOVCU**

Gradnja kapele započela je 1973. godine. Mjesto Dunjkovec je tada brojilo 160 domaćinstava, a danas Dunjkovec ima (prema popisu iz 2021.) 264 kuće i 851. stanovnika.

Osnovan je **odbor za gradnju**, kojeg su činili slijedeći članovi:

1. Andrija Trnovčanec,
2. Eva Cimerman,
3. Stjepan Marciuš i
4. Josip Kovačić.

Istovremeno je osnovan i **Nadzorni odbor**, kojeg također čine mještani Dunjkovca:

1. Stjepan Trnovčanec,
2. Stjepan Hrustek
3. Ivan Sutnjak.

Građevinsku dozvolu, nacrt i ostale potrebne dokumente oko gradnje kapele pribavio je mještаниn Franjo Cimerman, koji je bio glavni inicijator gradnje kapele. Sagrađena je 1974. godine dobrovoljnim priložima i radom cijeloga sela Dunjkovec i posebnim zalaganjem obitelji Cimerman i Trnovčanec.

Temelji su od betona, a zidovi od montažne cigle. Krovšte je od jelovine, pokriveno crijepom. Veličina je kapele 12x6x5 m. Ima i sakristiju.

Nije išlo lako ali upornost i vjera u Boga donijeli su plodove. Kupljeno je gradilište od Rudolfa Novaka i Katarine iz Dunjkovca uz tada veoma povoljnu cijenu od 450.000 dinara.

Budući da je među mještanima prevladavalo uvjerenje da je gradnja ovakovog objekta »neostvareni san«, sedam domaćinstava je sakupilo novac za gradilište i započelo gradnju. Kad su temelji bili gotovi, gotovo svi mještani odazvali su se akciji sakupljanja dobrovoljnih priloga.

Potrebno je napomenuti da je bilo mnogo poteškoća oko prikupljanja, jer se nije smjelo ići po kućama. Knjigu blagajne vodila je Rozina Goričanec, a poslije je nastavila Jelena Cimerman. Poslije Jelene Cimerman knjigu blagajne je nastavio voditi Mijo Cofek, koji ju vodi i danas.

Dobro je napomenuti kako danas nad čitavom župom brigu o upravljanju materijalnim dobrima vodi župnik sa župnim ekonomskim vijećem. Zato i Dunjkovec ima svog predstavnika u župnom ekonomskom vijeću, a to je Tihomir Štefulj.

Na dan posvećenja crkve Sv. Josipa radnika, 13. listopada 1974. u prigodnom govoru Jelena Cimerman je među ostalim rekla: »Dobro došli preuzvišeni gospodine biskupe, prečasnica gospodo svećenici, draga braćo i sestre i svi prisutni! Preko našeg gospodina župnika Karla Bubanića pribavljen je nacrt i podnijeta je molba za građevinsku dozvolu, koju su nam nadležni organi Općinske skupštine Čakovec za kratko vrijeme pozitivno riješili, na čemu im se ovom prilikom posebno zahvaljujemo. Isto tako se zahvaljujemo i duhovnim vlastima Zagrebačke nadbiskupije, koji su dali suglasnost za ovu gradnju.

Darovano je ukupno oko 16 milijuna starih dinara, od čega na darovatelje izvana otpada oko 10 posto. Kada bi se ovom iznosu pribrojila i vrijednost besplatne radne snage, proizlazi da nas ova kapela sa svim uređajima i instalacijama košta oko 25 milijuna st. din. Prazna kapela ne može biti funkcionalna, zato smo nabavili novo zvono, težine 118 kg, a postolje za njega su izradili i montirali stručnjaci iz Zagreba, tako da nas je s troškovima prijevoza i ugradnje stajalo 1,500.000 st. d. Kip sv. Josipa i MB Marije Pomoćnice, svaki kip košta 437.000 st. d. Tu moram istaknuti da je vrijednost kipa Sv. Josipa platila Katarina Bendelja iz Zagreba, na čemu joj posebno hvala.«

Pojedine obitelji ili pojedinci iz našeg sela, također su samostalno financirali nabavku izvjesnih predmeta ili izvođenje nekih radova. Tako na primjer: vrijednost spomen ploče od 171.000 st. d., platila je jedna obitelj. Druga je obitelj o svom trošku nabavila stakla za sve prozore i vrata u vrijednosti od 260.000 st. din. Jedna osoba kupila je luster u vrijednosti od 140.000 st. d. Ostala oprema kapele i sakristije plaćena je iz prikupljenih dobrovoljnih priloga (zabilježila Jelena Treska, r. Cimerman).

Požrtvovnim radom domaćih obrtnika i zanatlija sagrađen je Božji dom, ponos sela Dunjkovca. Zahvaljujući dobrovoljnim priložima svih mještana Dunjkovca izgradnja je brzo napredovala i već iduće godine 1974. bila je privedena kraju. Svojim prilogom, kao bivši mještani Dunjkovca pomogli su: Katarina Bendelja koja je tada živjela u Zagrebu i Juraj Marcuš sa boravkom u Osijeku.

Ovo selo - pretežno radničkim stanovništvom - odlučilo je ovaj svoj sveti hram posvetiti Sv. Josipu radniku. Vlč. g. Leonard Logožar nabavio je kipove Sv. Josipa i Sv. Marije Pomoćnice, slike Križnog puta i još ostali crkveni inventar, na čemu su mu mještani sela veoma zahvalni. Tim više smo mu zahvalni jer tada više nije bio kapelan u našoj župi.

Bilo je još mnogo detalja koje su mještani poklanjali: zlatni lančić s križem na kipu Majke Božje, luster u sredini crkve, tepih kod oltara, raspelo, koji danas krasi našu kapelu. **13. listopada 1974.** bio je najradosniji dan za Dunjkovec. Toga dana prvi puta u ovoj kapeli Sv. Josipa radnika služena je Sv. Misa za sve dobročinitelje.

Neposredno nakon blagoslova kapele Franjo Cimerman kupio je male mehaničke orgulje koje su služile svrsi sve do 1990. godine, a orguljaš na njima je bio Franjo Cimerman, nakon toga su kupljene elektronske orgulje koje su služile sve do 2023. godine, kada je Franjo Cimerman mlađi donirao nove klavijature koje su sada u upotrebi. Orguljaš je Franjo Cimerman mlađi.

Službu zvonara su u početku vršili Franjo i Marija Gavez, a iza toga do 1992. godine Eva i Jelena Cimerman, a od 1992. obitelj Cofek iz Dunjkovca. Tu službu vrše i danas i otac Mijo sa ženom i sin Anđelko sa ženom.

Od 1974 - 1992. u kapeli je učinjeno slijedeće: elektrificirano je zvono, uveden vodovod, nabavljene električne orgulje, napravljena ograda oko kapele, uveden razglas itd. Izgradnjom crkve u Dunjkovcu osjetno je povećan broj polaznika Svetoj misi. Lijepo je svećeniku promatrati vjernike Dunjkovca i Pretetinca - kako svojim prisustvom svake nedjelje, ispune crkvu. 1996. godine na poticaj župnika vlč. Pavla Markača dograđen je novi zvonik visok 17 metara. Blagoslovio ga je mons. Ivan Vragović, arhiđakon bečkihski.

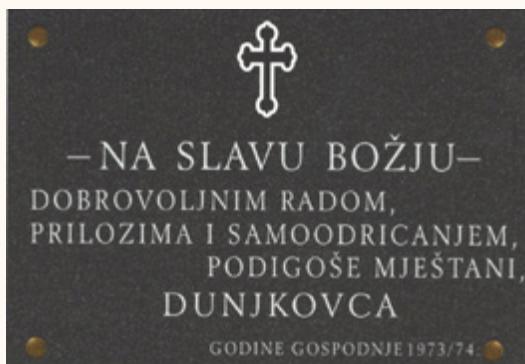
Od 1996. godine do 2024. godine je bilo više radova - uvedeno je plinsko grijanje, u dva navrata je pozlaćivan kalež i plitica, krovšte je obnavljano, fasada je obnavljana, iznutra je kapela nanovo oličena, obnavljani su kipovi sv. Josipa radnika i Majke Božje, nabavljene su nove misnice, albe, oltarnici, klupe su tapecirane, rekonstruirano je zvono i elektrifikacija, postavljeni su tlakavci i nanovo čišćeni, zasađena je prirodna ograda lovor-višnja, zamijenjena su ulazna vrata, zamijenjeni su mikrofoni, pojačalo...

U kapeli se nalazi: drveni oltar prema narodu, kip sv. Josipa Radnika (terakota), kip Kraljice kršćana (terakota), slike: sv. Terezije, sv. Nikole Tavelića, 14 postaja Križnoga puta. Tu je i prazan kor; ima klupe za narod. U tornju je zvono, teško 118 kg, elektrificirano, nabavljeno u Zagrebu 1974. U sakristiji su: pisači stol za knjige, drveni ormar za crkveno ruho, vješalica, obična stolica, sat kopčalica za zvono i električno brojilo s osiguračima. Misno ruho u vlasništvu kapele: amikt, alba, cingulum, roketa, korporal, purifikatorij, rupčić lavabo, od boromejki 2 bijele, po jedna crvena, zelena, ljubičasta. Kapela ima: pozlaćeni kalež s patenom, misal, Nedjeljna čitanja.

U kapeli se također nalazi jedan manji kip Isusa Krista. Taj kip nosi naziv „Božja misel“. Prije nego što se našao u kapeli on se prenosio iz kuće u kuću u Dunjkovcu. Vjernici bi molili i kip davali drugim obiteljima. Kip je 1998. godine obnovljen i postavljen u kapelu u Dunjkovcu.

Na inicijativu Franje Cimermana ml. Eve i Jelene Cimerman te Jelene Treska, a u suglasnosti sa tadašnjim župnikom vlč. Pavlom Markačem tiskana je pjesmarica pod nazivom „ZANATLIJO TIHI“. Pjesmaricu je besplatno otisnuo „Cimerman software“ i nalazi se na koru u kapeli. Tekstove je skupila Jelena Treska, a izradili su ju Izidor Cimerman, Franjo Cimerman i Jerko Treska. Prvo izdanje je bilo 1996. godine, a drugo 2013. godine.

U kapeli se redovito služe svete mise i održavaju razne pobožnosti: križni put, molitva krunice i slično. U kapeli se također održava i vjeronauk za niže razrede.

Spomen ploča nakon izgradnje kapele sv. Josipa radnika

Kapela sv. Josipa radnika 1974. godine

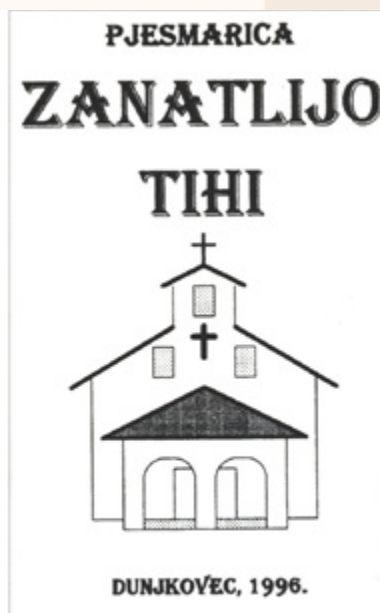
Završni radovi priklonke izgradnje novog tornja na kapelici u Donjlovcu, u izvođenju Marijana Goričaja, subodlikarskog majstora iz Donjlovcu (1997.)

Kapela nakon proširenja 1996. godine

Kip Isusa Krista pod nazivom „Božja misel“

*Naslovna stranica pjesmarice
“Zanatlijo tihi”*

Unutrašnjost kapele danas

Obnovljeni kip sv. Josipa radnika

Obnovljeni kip Majke Božje

Vanjski izgled kapele danas – s bočne strane

Današnji izgled kapele s prednje strane